

ของสงฆ์ ของอาถรรพ์!!! (ควรอ่านไว้เพื่อความไม่ประมาท)

นำเสนอเมื่อ : 7 พ.ย. 2551

ของสงฆ์ ของอาถรรพ์!!! (ควรอ่านไว้เพื่อความไม่ประมาท)

นานมาแล้วสมัยยังเด็ก เคยอ่านหนังสือธรรมะของหลวงพ่อกษิณฺ์สิงดำ (พระราชพรหมยาน) วัดท่าซุง จ.อุทัยธานี ท่านบอกว่า "พระ-เถรสมัยนี้ตกนรกประมาณ 90 %" อ่านครั้งแรกก็งง ไม่เข้าใจว่าทำไมพระเถรจึงตกนรกกันมากมายนัก ยังคิดแย้งทานในใจว่า "ถ้าพระเถรไม่ได้อัปสววรรค แล้วใครจะได้ขึ้นสวรรค์ล่ะ?"

ต่อมาเมื่อมีโอกาสได้บวชเรียน จึงค่อย ๆ เข้าใจในสิ่งที่ท่านเคยบอกไว้ ยิ่งต่อมาได้เห็นตัวอย่างพระเถรที่คอร์รัปชั่น นำของสงฆ์หรือนำเงินที่โยมถวายไปใช้ผิดประเภท จึงมารวมยืนยันให้หลวงพ่อกษิณฺ์สิงดำอีกหนึ่งเสียงว่า ที่ท่านกล่าวไว้เป็นเรื่องจริง

พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า "สามัญญํ ทูปปรามตฺถํ นิริยาเยปคฺคตฺติ" แปลว่า "ชีวิตความเป็นพระนั้น ถ้าประพฤติไม่ดีแค่นิดเดียว ก็ลงนรกได้" พระนินลงนรกง่ายกว่าโยมมาก เช่น การรับประทานอาหาร พระต้องพิจารณาแล้วจึงฉัน ถ้าไม่พิจารณาให้เห็นเป็นเพียงธาตุ ๔ แล้วฉัน ต้องอาบัติ สอนโยมนั้นซื้ออาหารมาทานได้เลย

เหตุที่เป็นอย่างนี้ ก็เพราะว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของพระนั้น ต้องอาศัยชาวบ้าน พระไม่ได้ทำมาหากินเอง ได้วัตถุดิบของมาแบบง่าย ๆ ได้มาโดยอาศัยศรัทธาที่ชาวบ้านเขาทำบุญให้ ชาวบ้านนั้นกว่าจะได้มาแต่ละบาทแต่ละสตางค์นั้น ต้องอาบเหงื่อต่างน้ำ ต้องตอดูดินรนแกงแย่งกัน สอนพระนั้นได้มาอย่างง่ายที่สุด แทบไม่ต้องลงทุนหรือลงแรงอะไรเลย

ดังเช่นพระออกไปฉันเช้าหรือฉันเพล นอกจากฉันอาหารฟรี ๆ แล้ว ยังได้รับจุดปัจจัยไทยทานได้มาแบบฟรี ๆ อีก แล้วยังได้เงินในซองมาจากต่างหาก มากบางน้อยบางแล้วแต่ฐานะของเจ้าภาพ ไซ้เวลาแค่ประมาณ 2 - 3 ชั่วโมงเท่านั้น

ดังนั้น ถ้าพระได้เงินจากการไปฉันเช้าและฉันเพลแล้ว นำมาใช้ในทางที่ผิด อาทิ เล่นอบายมุขต่าง ๆ เป็นต้น ก็ไม่แคล้วที่จะไปอบาย ถ้าไม่ไปอยู่ในนรกก็ไปเป็นเปรต (มีเพียง ๒ อย่างเท่านั้น)

เมื่อหลายปีก่อน มีพระรูปหนึ่งบวชมานานตั้งแต่เป็นสามเณร จนกระทั่งได้เป็นพระครู มียศมีตำแหน่งทางคณะสงฆ์ อีกทั้งมีทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างบวชมากมาย ประมาณไม่ต่ำกว่า ๑ ล้านบาท พระรูปนี้จะรักญาติของทานมาก ด้วยความที่ถือตัวว่าเป็นพระผู้ใหญ่ จึงมักจะชอบหยีบของวัด (ของสงฆ์) นำไปให้ญาติของทานไป โดยที่ไม่มีผู้ใดกล้าทัดทานหรือคัดค้าน

ต่อมาไม่นานท่านก็ได้เสียชีวิตลงไปแล้วตอนเสียชีวิตที่สำคัญ พวกญาติโกโหติกาของท่าน ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน เมื่อทราบข่าวก็พากันมาที่กุฏิ พากันมาขนของออกไปไวบนานตัวเองจนหมด ไม่เหลือสิ่งมีค่าไวเลย โดยอ้างว่าพระครูเป็นญาติของตน ดอนมีสิทธิ์นำไปได้

เมื่อทางคณะสงฆ์เข้าไปตรวจค้นที่หลัง เห็นแต่ความว่างเปล่าและกระดาษทิชชูที่ใช้เช็ดน้ำมูกแล้ว ๑ ใบ พอถึงคราวจัดงานศพ พวกญาติ ๆ ของพระครู ก็เข้ามาบวนอีก โดยเป็นเจ้ากัจากการจัดการเรื่องเงินเสร็จสรรพ เสร็จจากงานศพเหลือเงินหลายแสนบาท พวกญาติที่แสนดีของพระครูก็เอาไปแบ่งกันหมด วัดไม่ได้อะไรแม้แต่บาทเดียว หน้าซำ! วัดต้องจางคนมาเคลียร์สถานที่หลังเสร็จงานศพให้อีก (แต่ไม่เป็นไรหรอก)

พระครูอยู่ที่ไหน ?

เขียนมาถึงตรงนี้แล้วคุณผู้อ่านหลายคนอาจสงสัยอยากรู้ว่า ตอนนั้นพระครูท่านเสวยสุขอยู่ ณ แห่งไหนตำบลใด หรืออยู่สวรรค์วิมานอะไร สุขกายสบายใจหรือไม่อย่างไร ?

ขอเฉลยว่า ขณะนี้ท่านพระครูกำลังเสวยทุกข์หนักอยู่ในนรก ในชั้นที่เกือบต่ำสุด เพราะขอบัยยกของสงฆ์เอาไปให้ญาติ (คิดว่าญาติจะเป็นที่พึ่งอันเกษม หารู้ไม่ว่าพวกญาติตัวดีนี่แหละที่ทำให้ท่านลงนรกลึกกว่าเดิม ทุกข์ทรมานมากกว่าเดิม)

ความจริงแล้ว ท่านพระครูจะลงนรกไม่ลึกเท่านี้หรอก ถ้าไม่ใช่เพราะญาติตัวดีของท่านมีส่วนช่วยกระเทียบท่านซ้ำ กระเทียบอย่างไร ? กระเทียบโดยการมาเอาของท่านไปไวบนานะชู้ ความจริงแล้ว ชาวของเครื่องใช้ของพระครูทั้งหมดที่ได้มาระหว่างบวช เมื่อท่านตายแล้วต้องตกเป็นของสงฆ์ (ของวัดนั้น ๆ) พวกญาติไม่มีสิทธิ์เอาไปบาน

ถ้าพวกญาติของท่านนำของเหล่านั้นมาคืนสงฆ์ทั้งหมด ท่านพระครูก็จะได้รับความทุกข์ทรมานในนรกลดลงครึ่งหนึ่ง แต่เมื่อไม่คืนให้สงฆ์ ท่านพระครูก็ได้รับความทุกข์ทรมานเต็ม 100 % ปัจจุบันนี้แม่ท่านพระครูจะสู้นักผิดแล้ว แม่จะร้องเสียงแหบเสียงแห้งอยู่ในนรก ก็ไม่มีญาติคนไหนได้ยิน (นอกจากท่านผู้มีตาที่พยและหูที่พยและพวกสัตว์นรกด้วยกัน)

พวกญาติของท่านก็เช่นกัน ถ้าไม่นำของมาคืนสงฆ์ ตายแล้วก็เตรียมตัวไปอยู่กับท่านพระครูที่นรกได้เลย (ตอนนี้ท่านพยายามส่งยมทูตให้เตรียมสุสานที่ไวรอแล้ว) แม่ตอนคนเหล่านั้นตายจะนิมนตพระมาสวดศพ แต่สวดอย่างไรพวกนี้ก็ไม่ได้อัปสววรรคหรอก เพราะกรรมหนักจริง ๆ